

Social- og integrationsminister Karen Hækkerup
Social- og integrationsministeriet
Send med e-mail til: sm@sm.dk

Den 21. december 2012
D.nr. 1451-027
Sagsbeh. Thomas Gruber

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

Vedr.: Serviceniveauer og individuelle og konkrete afgørelser

Kære Karen Hækkerup

Som du ved, var vi i Landsforeningen LEV meget kritiske over for den såkaldte 'præcisering' i den sociale lovgivning af, at kommunerne både skal tage faglige og økonomiske hensyn i deres konkrete afgørelser, og at ankesystemet skal tage hensyn til kommunernes serviceniveauer. Vi anerkender, at der var tale om en præcisering af gældende lovgivning, men vores bekymring var også først og fremmest begrundet i det signal, lovændringen sendte. Vi forudså således, at præciseringen ville blive mis- og overfortolket i kommunerne, med alvorlige konsekvenser for borgerne.

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget tilkendegav du, at regeringen ville følge implementeringen af loven meget nøje, og at der ville blive grebet ind, hvis fortolkningen skred. Denne overvågningsopgave bidrager vi gerne til i LEV, og derfor sender jeg dig hermed et eksempel på en igangværende sag om tilkendelse af aflastning til voksne efter Servicelovens § 84.

Kort fortalt har Kalundborg Kommune således vedtaget et serviceniveau med et *loft* på 70 aflastningsdøgn efter § 84. Et aflastningsdøgn efter Kalundborg Kommunes beregningsmodel er i øvrigt betydeligt mindre end 24 timer, idet hver dato regnes som et døgn. Et ophold fra onsdag kl. 17 til torsdag kl. 9 regnes således som to døgn.

I et svar til KommuneTilsynet i Region Sjælland, som har henvendt sig til kommunen på baggrund af avisomtale, skriver kommunen, at der er tale et serviceniveau "*...der kan fungere som retningslinje, når sagsbehandlerne skal lave den konkrete, individuelle vurdering af borgerens behov.*" Men dette vejledende kendetegn ved serviceniveauet bliver undergravet af Kalundborg Kommune selv. Både når det gælder den konkrete praksis i forbindelse med de revisitationer, som aktuelt finder sted, og i kommunens generelle beskrivelse af serviceniveauet.

Den konkrete praksis i kommunens sagsbehandling er *ikke* kendetegnet ved konkrete, individuelle vurderinger. Som det fremgår af vedlagte materiale, har

Kalundborg Kommune end ikke besøgt borgeren og hans familie forud for parts-
høringen om reduktionen fra ca. 200 til 70 aflastningsdøgn. Partshøringen rum-
mer ingen som helst ny information om borgeren og hans konkrete situation, og
ændringen begrundes slet ikke fagligt. To aktuelle sager i Kalundborg om revisi-
tation af § 84 aflastning, som vi har kendskab til i LEV, er begge kendetegnet
ved, at der lægges op til en reduktion til præcis 70 aflastningsdøgn.

For mig at se rejser Kalundborg Kommunes ageren i denne sammenhæng det
helt fundamentale spørgsmål om, hvilke minimumskrav der skal være opfyldt,
før en afgørelse kan siges at hvile på en konkret og individuel vurdering. Kan
man virkelig undlade at gennemføre et konkret møde mellem borgeren og kom-
munens sagsbehandler? Og kan afgørelser træffes uden nogen form for eksplicit
begrundelse i borgerens specifikke forhold? Jeg kan vanskeligt forestille mig, at
dét er, hvad du har i tankerne, når du betoner kravet om individuelle og konkre-
te afgørelser – fx på samrådet i Folketingets Socialudvalg den 29.11.2012.

Formuleringen af Kalundborg Kommunes serviceniveau for aflastning efter § 84
er præget af modsatrettede budskaber. I beskrivelsen af serviceniveauet signa-
leres dels, at der er tale om *et loft*, dels at der foretages konkrete og individuelle
vurderinger. Et loft vil af de fleste – både kommunens medarbejdere og borger-
ne – blive fortolket som et øvre niveau, der ikke kan overskrides, uanset indivi-
duelle forhold. Denne udlægning bekræftes i øvrigt tydeligt, når kommunen i
beskrivelsen af serviceniveauet over for Statsforvaltningen anfører at: *"Kommun-
albestyrelsen har vedtaget et vejledende loft på bevilling af aflastning for voks-
ne på 70 døgn om året. Hvis der er behov for aflastning i mere end 70 døgn om
året, henvises borgeren til at søge et permanent botilbud."* I den vedlagte parts-
høring anvendes serviceniveauet ligeledes som selvstændigt argument for afgø-
relsen: *"Du er tidligere bevilget aflastning 'efter behov'. Du har i gennemsnit
brugt 50 døgn i kvartalet, hvilket ikke længere står mål med Kalundborg Kom-
munes serviceniveau"*.

Partshøringen er fuldkommen rensset for substantielle, individuelle og konkrete
vurderinger, selvom det anføres, at det netop er, hvad kommunen har foretaget
forud for revisitationen. Det kan da kun karakteriseres som et absurd paradoks,
hvis formål alene er at 'dække en flanke' i relation til kravene til den sagsbe-
handling, som skal ligge til grund for denne type afgørelser.

Statsforvaltningen Sjælland er gået ind i sagen og har bedt om en redegørelse
om loftet fra Kalundborg Kommunes kommunalbestyrelse. Men med mindre
Statsforvaltningen stiller krav om solid dokumentation og redegørelse for, hvor-
dan de individuelle og konkrete forhold har ført til netop dette aflastningsniveau,
risikerer kommunens hule påstand om, at den da naturligvis altid foretager en
konkret og individuel begrundet afgørelse at 'lukke sagen'.

Jeg vil afslutningsvis understrege, at denne sag fra Kalundborg Kommune ikke er et enkeltstående tilfælde i denne sammenhæng. Vi har således flere eksempler på, hvordan de kommunale serviceniveauer i praksis forvaltes som ufravigelige regler, der reelt overtrumfer det konkrete skøn med udgangspunkt i borgerens situation. Lad mig blot nævne et par ekstra eksempler:

- Kalundborg Kommune har vedtaget et serviceniveau, der indebærer, at borgere i botilbud ikke kan visiteres til pædagogisk bistand i forbindelse med tilberedning mv. af egen mad. Serviceniveauet betyder, at borgerne enten helt selv skal sørge for madtilberedning mv. eller kan få leveret micro-mad fra kommunens centralkøkken eller anden leverandør. Flere andre kommuner (bl.a. Næstved og Holbæk) har vedtaget lignende serviceniveauer, og de er implementeret uden reelt individuel og konkret begrundede afgørelser.
- Brønderslev Kommune har vedtaget et serviceniveau, der betyder, at aktivitets- og samværstilbud for brønderslevborgere i botilbud o.lign. ydes i de pågældendes eget hjem. Serviceniveauet er implementeret uden reelt individuelt og konkret begrundede afgørelser. Andre kommuner har vedtaget og implementeret lignende serviceniveauer.

På samrådet i Folketingets Socialudvalg den 29.11.2012 om 'Køge-sagen' understregede du borgerens krav på konkrete og individuelle vurderinger af deres behov – samt kommunale serviceniveaues vejledende og beslutningsunderstøttende karakter. Den understregning er vigtig. Men hvis ikke dette helt fundamentale princip skal skride i praksis, er der brug for langt mere systematisk, offensiv og indgående overvågning af den kommunale forvaltning af lovgivningen i praksis.

Med denne opfordring vil jeg ønske dig og din familie en glædelig jul og et godt nytår!

Med venlig hilsen

Sytter Kristensen

Landsformand

Kopi af brevet (uden bilag) sendt til:

Kalundborg Kommune, Statsforvaltningen for Sjælland og Danske Handicaporganisationer